

10 ÅRS GUDEBOLD :: DYNAMO BIRKERØD 1997-2007

10 ÅRS GUDEBOLD

10 ÅRS GUDEBOLD

10 ÅRS GUDEBOLD

en jubilæumsbog om
Birkerøds ubesejrede fodboldkonger
og deres stolte klub

Redaktion: FRANK MADSEN
Med tekst & fotos af MEDLEMMERNE
Dedikeret FORMANDEN

10 ÅRS GUDEBOLD

© 2007 de enkelte bidragydere

1. udgave, 1. oplag, 2007

Redaktion: Frank Madsen

Med tekst & fotos af: Hans Henrik Appel, Peter Suhr, Alexander Nielsen,
Jes Stein Pedersen, Jens Dall Bentzen, Peter Schultz, Niller Wischmann, Martin Savery,
Lars Eigen Møller, Michael Hye, Klaus Roving Kristiansen, Christian Dalgas, Ib Keld Jensen,
Niels Bjerre Degn, Knud Erik Pedersen, Hans Møller, Henrik Hartmann m.f

Tryk: Myphotobook.dk (privattryk)

Fra Lenin til Benin

Af HANS HENRIK APPEL

Hvorfor kalde en fodboldklub for "Dynamo"? Hvad ligger der i dette navn? Mens mange andre navne på fodboldklubber - som f.eks. "F.C. København" eller "Brøndby IF" - er relativt intetsigende, bærer Dynamo præg af historiens vingesus. Navnet indskrives sig ikke bare snævert i en lokal fodboldhistorie. Det er et navn, der i sig bærer elementer af de mest centrale begivenheder i verdenshistorien gennem de seneste 100 år.

Men lad os starte med at se på, hvad man kan læse om "Dynamo" i Ordbog Over det Danske Sprog. Her er Dynamo kun indført som en fra engelsk og tysk kommende betegnelse for en "maskine, der omsætter mekanisk arbejde til elektrisk energi". Ordet er sammensat af det græske Dynamis (kraft) og det latinske motio (bevægelse). Det er formentlig denne fordring på kraft/bevægelse, der tilbage i 1923 fik det unge kommunistiske styre i Sovjetunionen til at give sit første sportsforbund navnet Dynamo.

Sporten skulle medvirke til at forme det nye menneske, og blandt forbundets støtter var det hemmelige politi GPU, senere KGB. Mange prominente idrætsfolk fik således rang af og løn som efterretningsofficerer. Under Dynamo blev der oprettet en lang række klubber. De fordelte sig på den ene side på forskellige idrætsgrene - fodbold, ishockey, basketball, volleyball, håndbold m.m. - og på den anden side på forskellige lokaliteter. Således blev der i løbet af 1920'erne og 1930'erne oprettet Dynamo fodbold-hold i bl.a. Moskva, Kiev, Tbilisi, Minsk, Bryansk og Stavropol.

Over for Dynamo-klubberne stod først og fremmest Spartak-klubberne, der blev støttet af fagforeningerne. Dette navn var inspireret af Spartacus - slaven, der gjorde oprør mod det romerske imperium. I fodbold var det Dynamo og Spartak Moskva, der frem til 2. verdenskrig kæmpede om mesterskabet. Flemming Rose har i antologien "Arvefjender" skrevet, at grundlæggeren af og træneren for Spartak Moskva, Nikolaj Starostin havnede i Gulag i 12 år som straf for at have ført Spartak til "the double" i 1938 og 1939.

Det sovjetiske sportsliv var i det hele taget bygget op omkring fagforeninger og organisationer som hær og efterretningstjeneste. Dynamo var efterretningstjenestens klubber, CDKA (senere først CDSA og CSKA) var den røde hærs klubber, Zenit var våbenindustriens fagforeningers, Lokomotiv transportarbejdernes - og man kan så selv gætte på grundlaget for klubber som Metallurg, Elektrik,

Plakat for revanchematchen mellem Luftwaffes hold, FLAKELF, og det sovjetrussiske all-star Kiev hold, START, den 9. august 1942. Kampen endte 5-3 til russerne og blev fløjtet af før tid.

Torpedo og Traktor. I 30'erne dukkede der også Stalinets klubber op, men i hvert fald nogle af disse blev i 1939 lagt sammen med Zenit, våbenindustriens klubber.

I denne opblomstring af sportslivet i Sovjet indtog Dynamo-forbundet en særlig position og i 1937 modtog det Lenin-ordenen, den højeste sovjetiske orden, der var blevet indstiftet i 1930.

ANDEN VERDENSKRIG

Den sovjetiske liga blev indstillet i 1940 (man nåede dog at grundlægge Dynamo Tallinn i dette år) - ikke desto mindre kom fodbolden til at spille en central rolle under krigen. Måske en af de mest kendte fodbold-historier overhovedet (der bl.a. inspirerede til filmen *Escape to Victory* med Pele og Osvaldo Ardiles m.fl.) stammer således fra Sovjet og kernen af Dynamo Kievs hold. Adskillige spillere var blevet i Kiev under tyskernes Operation Barbarosa i sommeren 1941. Noget tid efter at tyskerne havde indtaget byen i september måned, slog Dynamo-spillerne sig sammen med spillere fra den rivaliserende Lokomotiv-klub og dannede et all-star Kiev hold, START. Holdet vandt en række kampe i den af tyskerne arrangerede fodboldturnering, bl.a. over hold af ukrainske nazister, over ungarnske og rumænske hold, samt hold fra den tyske hær. Den 6. august 1942 blev START imidlertid udfordret af tyskernes stolthed, Luftwaffe's hold, FLAKELF. Men på trods af en særdeles hårdhændet tysk spillestil, som den tyske dommer selvfølgelig tillod, vandt START kampen 5-1. Enhver omtale af kampen blev bortcensureret fra aviserne, og tyskerne krævede straks revanche, der skulle stå 3 dage senere, den 9. august 1942.

Inden kampen blev ukrainerne beordret til at hilse deres modstandere med nazi-hilsen, men da de stod på banen, istemte de i stedet et sovjetisk kampråb. Tonen var sat, og den tyske dommer lod de tyske spillere slippe af sted med at sparke den ukrainske målmand i hovedet, hvorefter tyskerne kunne bringe sig foran. Men inden pausen havde START vendt kampen til en 2-1 føring. Dommeren besøgte dem i omklædningsrummet og fortalte dem, at de godt nok havde spillet en god første halvleg, men de ville aldrig kunne vinde kampen. De burde nøje overveje konsekvenserne af deres handlinger.

Ved stillingen 5-3 til START i anden halvleg dribblede ukrainernes store midterforsvarer sig gennem tyskernes forsvar, uden om målmanden - hvorpå han vendte om og sparkede bolden op til midten. Oven på denne ydmygelse fløjtede den tyske dommer kampen af før tid. På tilskuerpladserne pudsede de bevæbnede tyske vagter deres hunde på de jublende tilskuere. START fik lov til at spille endnu en kamp mod et tysk hold - som de vandt 8-0 - inden samtlige spillere blev arresteret. I første omgang søgte tyskerne at få spillerne til under tortur at tilstå, at de var sabotører. Det lykkedes ikke. Men en af spillernes søster røbede, at hendes bror havde været NKVD-officer (forløberen for KGB), hvorefter han blev tortureret til døde. De øvrige spillere blev sendt til en arbejdslejr, hvor flere af dem senere blev skudt.

Efter krigen blev de overlevende atter tilbageholdt til forhør. De havde samarbejdet med tyskerne ved at spille fodbold imod dem. Spillerne havde på dette tidspunkt ikke heltstatus. Nogle af dem var døde, men det var så ufatteligt mange andre ukrainere jo også. Og ingen af dem havde altså kæmpet mod tyskerne ved fronten. De havde derimod spillet fodbold mod dem, mens andre havde kæmpet. Umiddelbart kunne det være svært at se det heroiske i dette. Men efterhånden som krigen og dens rædsler kom på afstand, begyndte myten om "Dødens kamp" at tage form, og i flere versioner blev det til, at samtlige 11 spillere blev skudt ned umiddelbart efter kampen. Og i 1971 blev et monument for spillerne rejst foran Dynamo Kievs stadion.

Den sovjetiske turnering blev allerede afviklet igen i 1945, og efter at Dynamo Moskva havde sikret sig det første mesterskab, satte den Røde Hærs CDKA Moskva sig tungt på mesterskabet i de følgende år.

DEN NYE ØSTBLOK

Oven på krigen og etableringen af østblokken bredte den sovjetiske sportsstruktur sig - med et stort antal Dynamo-klubber til følge. I løbet af 1940'erne kom der bl.a. Dynamoklubber i Zagreb og Bukarest, og i Moldovien blev Dynamo Bender grundlagt. Ekspansionen fortsatte i 1950'erne og 1960'erne. Dynamo dukkede således op i Tjekkiet og Albanien - og også inden for selve Sovejetunionen fortsatte ekspansionen til bl.a. Samarkand.

Mest markant etablerede man et Dynamo-system efter sovjetisk forbillede i DDR i 1953. Det var STASI, der stod bag, og målet var også her ideologisk oprustning. Dynamo-klubber blev oprettet i Berlin, Dresden, Bitterfeld, Grimma, Eisleben, Fürstenwalde, Schwerin, Steyer, Eisenhüttenstadt, Winrad og Speicher.

Af de østtyske Dynamo-klubber gjorde Dresden den bedste figur, dog uden at dominere for alvor. Det var Wismut Karl Marx-Stadt, Turbine Erfurt og Vorwärts Berlin, der vandt de fleste mesterskaber. I løbet af Oberliga'ens 23 første år, blev det kun til Dynamo Dresdens enlige mesterskab i 1953. Det generede i den grad STASI-chefen Erich Mielke, og da Dynamo Berlin i 1966

Erich Mielke (1907-2000).
Født i Berlin, Tyskland.
Medlem af
Kommunistpartiet i 1925.
Efter oprettelsen af DDR
blev Mielke minister for
statssikkerhed. Han
opbyggede STASI, det
hemmelige østtyske politi,
og var stadig dets leder
ved DDRs sammenbrud i
1989.
Som led i den ideologiske
oprustning oprettede
STASI Dynamo-klubber
rundt omkring i DDR, i
begyndelsen dog uden den
ønskede, sportslige
succes.

var i alvorlig krise, beordrede han Dynamo Dresdens spillere overflyttet til Berlin. Det hindrede ikke en nedrykning i 1967 (eller at Dynamo Dresden fik skabt et nyt, stærkt hold, der vandt 5 mesterskaber i årene 1971-78), men omsider bar Mielkes indsats frugt. I årene 1979-1988 vandt Dynamo Berlin 10 mesterskaber i træk, i høj grad hjulpet af Mielkes indgriben både på og uden for banen. I 1986 var det aftalte spil i den afgørende kamp mellem Dynamo Berlin og Lokomotiv Leipzig så åbenlyst, at det udløste protester over hele landet, og politibureauet så med mishag på Mielkes engagement. Det eneste østland, hvor man ikke oprettede Dynamo-klubber var Ungarn. Her overtog det hemmelige politi i stedet klubben Ujpest og omdøbte den til Ujpest Dosza. Klubben vandt et par mesterskaber, men satte sig aldrig lige så tungt på fodboldtoppen, som Dynamo-klubberne efterhånden gjorde i andre østlande.

Dynamo blev med andre ord synonymt med østlig, sportslig succes. Hvad der også satte sine spor i vesten. Da f.eks. nogle oprørske elever ved Loughborough Grammar School (Leicestershire) i 1955 oprettede en fodboldklub i protest mod skolens "rugby-only"-politik, lod de sig inspirere af Dynamo Moskva, der umiddelbart efter krigen havde været på goodwill-tour i England og havde besejret et Arsenal-hold forstærket med Stanley Matthews. Klubbens navn blev derfor Loughborough Dynamo, og den eksisterer endnu i bedste velgående. På den europæiske scene vandt Dynamo Zagreb i løbet af 1960'ere to gange The Inter-Cities Fairs Cup, forgængeren for UEFA-cup'en, mens Dynamo Kiev to gange og Dynamo Tbilisi en enkelt gang vandt Europa Cup'en for Pokalvindere. Dynamo-navnet trængte gennem fjernsynet ind i stadigt flere vestlige hjem. En af de første Dynamo-klubber i vesten blev oprettet i 1968 - Strathaven Dynamo AFC i Skotland. Måske en udløber af ungdomsoprøret.

Som en anden kommunistisk infiltration bredte Dynamo-navnet sig til USA i 70'erne. En russisk træner oprettede bl.a. en fodboldklub i Ohio med navnet Dynamo Football Club. I 1979 blev der stiftet en ungdomsklub i Indianapolis med navnet F.C. Dynamo, og i 1984 blev en amerikansk klub i et af de utallige forsøg på at lave en national liga tildelt Dynamo-navnet. Eller mere korrekt - et Dynamo-agtigt navn.

For i amerikansk tradition blev det til Houston Dynamos. Et særtræk ved amerikanske hold er tendensen til at lade klubbens navn være i flertal - det er en række individer og ikke én klub. Indianapolis-klubben Dynamo var da også ude for, at de i en turnering konsekvent blev kaldt for "The Dominoes" af stadionspeakeren. Dynamo var ligesom ikke amerikansk nok. Og navnet måtte da være i flertal.

Man kunne vælge at tolke den stille indtrængen af Dynamo-navnet på amerikansk grund for kommunistisk infiltration. Men klubberne selv skiltes i hvert fald ikke med det. På F.C. Dynamos hjemmeside understreges det f.eks., at der ikke er nogen forbindelse til østklubberne. "We wanted a simple, crisp name that would epitomize the action, drive and electrifying soccer that we hoped to produce."

Hvor F.C. Dynamo i Indianapolis fortsat eksisterer, blev glæden kort for Houston Dynamos. Ligaen gik ned efter et år, men man prøvede igen i 1987. Eksperimentet varede kun til 1991. Så gik Houston Dynamos atter ned - og samtidig gik de fleste 'ægte' Dynamo-klubber i krise. (Det skal dog i parentes bemærkes, at så sent som i 1988 blev der oprettet en Dynamo-klub inden for den gamle østblok. I Kirgisistan - Dordoi Dynamo.)

MURENS FALD

Murens fald - Dynamos fald. I hvert fald mange Dynamo-klubber gik en svær tid i møde. I Kroatien ændrede man i 1992 Dynamo Zagrebs navn til først HASK Gradanski og derefter Croatia Zagreb - et led i bestræbelserne på at distancere sig fra kommunismen. Men klubbens hard-core tilhængere blev ved med at kalde den Dynamo - "et helligt navn" hævdede de, og kampen om navnet førte til flere sammenstød med politiet. I 2000 fik klubben sit gamle navn tilbage.

I det gamle DDR ændrede Dynamo Berlin straks i 1990 navn til FC Berlin, men i 1999 tog det atter Dynamo-navnet til sig. Uden STASI-chefen Mielkes hjælp var klubben begyndt at falde ned gennem rækkerne - ned til række 5, inden den i 2002 gik konkurs. På det tidspunkt havde klubbens ene direktør forbindelser til Hells Angels. Klubben blev imidlertid reorganiseret og begyndte langsomt at arbejde sig op gennem rækkerne igen.

Dynamo Dresden ændrede efter murens fald sit 'fomavn' fra SG til 1.FC, og det lykkedes klubben at holde sig i Bundesligaen i fire sæsoner, men oven på nedrykningen i 1995 fulgte en bestikkelsessag med efterfølgende tvangsdegradering til Regionalliga Nordost. Selvom det siden er blevet til et enkelt par oprykninger kæmper klubben stadig i de lavere rækker - men valgte i 2006 at tage sit gamle DDR-fomavn SG tilbage.

Nogle Dynamo-klubber oplevede dog gyldne tider. Den sovjetiske liga blev splittet, og det gav mange nye hold mulighed for at vinde nationale mesterskaber - og f.eks. Dynamo Kiev fik nærmest monopol på det nyoprettede ukrainske mesterskab.

Det er uklart, hvad der var drivkraften. Men det er en kendsgerning, at der siden murens fald - og efterretningstjenesternes støtte til Dynamo-klubber i sst er bortfaldet - er sket en vækst i antallet af Dynamo-klubber i Vest-Europa. Er det socialistisk nostalgi, pop-kultur eller retro midt imellem? En lettelse over murens fald og den kolde krigs ophør, der har gjort det muligt at bruge Dynamo-titlen i sin oprindelige bevægelse/kraft-betydning? En markering af at fodbold stikker dybere end som så, således som det også - ganske rigtigt - var blevet erkendt af mændene bag Dynamo-bevægelsen i Sovjet? Mange Dynamo-klubber har klare målsætninger om, hvad de vil fremme, i modsætning til de fleste andre, holdningsløse fodboldklubber. Ingen dog i højere grad end Dynamo Birkerød, der både tager udgangspunkt i den angelsaksiske fodboldtradition og gentlemankultur, driver sports- og kulturaktiviteter til fremme af medlemmernes legemlige og åndelige velbefindende og medvirker til at fremme det multikulturelle og økologiske samfund.

I hvert fald - grundlæggelsen af en Dynamo-klub er næsten blevet en årlig begivenhed i det gamle Vesteuropa oven på murens fald. Her kan nævnes Carolina Dynamo (1993), Shepshed Dynamo (1994), Dynamo Birkerød (1997), Greenhills Dynamo i Skotland (1998), Dynamo Petrobas fra Århus (1999), Dynamo Puksun i Finland (ca. 2000), Dynamo Cove (2003), Dynamo Meidling i Wien (2004) og Dynamo F 05 fra Østerbro. Og de manglende år kunne sikkert udfyldes af klubber som Dynamo Mørkhøj, Dynamo-rødderne F.C., Dynamo Blovstrød, Dynamo Gries fra Italien m.fl.

Som tidligere nævnt fik Houston Dynamos en kortvarig karriere, men i 2005 fik Houston igen en fodboldklub, da San Jose Earthquakes blev flyttet dertil. Klubbens nye navn blev heftigt diskuteret. Den kunne jo ikke blive ved med at hedde San Jose, nu hvor den var flyttet til Houston i Texas. I første omgang blev klubben kaldt "Houston 1836" på baggrund af en internetafstemning. Dette navn medførte imidlertid en proteststorm fra det store mexicanske publikum, der så det som en klar provokation at spille på det mexicanske nederlag i 1836. Major Soccer League forbød herefter netafstemninger - og ændrede klubbens navn til Houston Dynamo, da man tidligere havde haft dynamoer i Houston. Et par spæde røster påpegede dette navns kommunistiske fortid, men de blev afvist med henvisning til Houstons industrihistorie. Navnet havde ikke noget med kommunisme at gøre: "Dynamo is a word to describe someone who never fatigues, never gives up. The new name is symbolic of Houston as an energetic, hard-working, risk-taking kind of town."

Måske skal man heri finde forklaringen på Dynamo-bølgen, der siden murens fald er skyllet over Vesten. Energi, hårdt arbejde - aldrig give op, altid blive ved.

Et hurtigt blik hen over de mange Dynamo-klubbers logoer viser, at de fleste klubber med KGB/STASI/anden efterretningstjeneste-tilknytning på særlig vis fremhæver et D i logoet. Den snoede fremstilling synes at gøre krav på ælde. En del af de nye vestlige klubber har fastholdt dette D i logoet. Men andre har i højere grad sat fokus på det dynamiske, det lysende i centrum, som f.eks. Houston Dynamo's lysende stjerne eller Dynamo Birkerøds lysende Dynamo.

Carolina Dynamo har valgt at gå til Sherwood skoven og tilsyneladende helt motiveret bygget logoet op om et træ. Men det skyldes stifterens nedarvede passion for Nottingham Forrest i England. I hvert fald - efter logo'erne at dømme er der sket et brud med Dynamo med stort, krøllet, totalitært D.

FRA LENIN TIL BENIN

Man ville med rette kunne beskyldte forfatteren til denne artikel for eurocentrisme. Hidtil har det stort set kun handlet om europæiske og nordamerikanske Dynamo-klubber. Men Dynamo-klubber findes i næsten alle dele af verden. Deres historie lader sig bare ikke opsøge på nettet. Hvorvidt f.eks. også Dynamo Unacob F.C., der i dag spiller i den bedste række i Benin, er et levn fra den kolde krig, må stå hen i det uvisse. Fodboldforbundet i Benin stammer fra 1962, to år efter landets selvstændighed (dengang Dahomey). Det er nærliggende at se Dynamo-navnet som et levn fra det marxistisk-leninistiske styre 1974-1991 - men det er ikke en gang lykkedes at opspore klubbens logo for en nærmere undersøgelse for påvirkning fra det store, totalitære "D". Her ligger klart en opgave til festskriftet ved klubbens 25 års jubilæum.

Og der er mange andre Dynamo-klubber. I Afrika finder vi Dynamos South Africa fra 1997, der for nylig har købt sig til en plads i den bedste række. I Zambia Power Dynamos og Lusaka Dynamo. I Togo Dynamic Togolais og i Zimbabwe Dynamos. I Indien har Assam Dynamo Club været national mester. (De indiske fodboldnavne udgør en noget broget skare. Fra Assam Police over Border Security Force og Churchill Brothers til Nirvana.) Hvornår præcis den indiske Dynamo er grundlagt, vides desværre ikke.

Man kan undre sig over, at Dynamo-klubber tilsyneladende ikke har vundet fodfæste i Sydamerika - som stort set den eneste verdensdel. Her finder man ellers masser af inspiration fra Vesteuropa i klubnavnene. United, Ajax, Rangers, Wolves, Manchester Masters, Roma, Barcelona, Queens Park Rangers, Red Star, Racing Club, Lazio, Arsenal, Napoli, Pele, Juventus, Vitesse, Diables Rouges, Chelsea og Gunners. Men det tætteste vi kommer en Dynamo-klub i Syd- og Mellemamerika er Dynamite AC på Haiti. Lad hermed bolden være givet op for flere studier i valget af navne til fodboldklubber i HELE den store vide fodboldverden...

Ingeniørmæssig beskrivelse af en DYNAMO:

"En dynamo er en maskine, hvor bevægelsesenergi omdannes til elektrisk energi"

Hvor meget energi har formanden Michael Haase produceret igennem 10 år?

Det antages at formanden i løber af en træningsaften udvikler ca. 0,5 hk = 368W
Der trænes i ca. 52 uger minus ferier
d.v.s. ca. 40 gange pr. år.

Effekt 10 år (Michael Haase)
= 40 gange træning pr år x 10 år x 368W

Effekt 10 år (Michael Haase) = 147.200 W
= 200 Hk

Med gældende tarif for strøm: 1,80 kr/kWh
har formanden med sin træning bidraget med:

Formandens anstrengelser i kr.
= 1,80 kr/kWh x 147,2 kWh

for 10 års træning = 264 kr. og 96 øre.

I ovenstående matematiske model forudsættes at formanden dagen før træning ikke har været i kontakt med alkohol, kvinder samt ikke-økologiske produkter.

Peter Suhr (klubingeniør)

Hele to kvinder bliver holdt til ilden af Formandens sportsliv. Vi har talt både med Fodboldfruen, navnkundige Frances Buchschacher og med Kontorets uforlignelige Bente...

AF NÆSTFORMANDEN

Formandens kvinder

FORMANDSFRUEN: DYNAMO GØR VORT SAMLIV LYKKELIGT

- Frances, som formandsfrue - og psykolog - er du den i verden, der ved mest om Formandens indre liv. Hvordan har det påvirket ham at være spillende leder i Dynamo Birkerød?
- Frances: Det har påvirket ham på så mangfoldige måder, at det kan være svært lige at pille en enkelt ting ud. Det har helt sikkert givet ham et nødvendigt frirum, et par timer uden forpligtelser, som han har nydt i fulde drag. Og så har det givet ham identitet. Moderne mænd har brug for andet end arbejde i deres liv. Formanden har så valgt fodbolden og det har været et frugtbart valg.
- Så du anbefaler ligefrem andre mænd, at gøre det samme?
- Frances: Helt sikkert!
- Er der også gevinster i det for dig som formandsfrue, altså som formandens kvinde?
- Frances: Lad mig sige det sådan, at det er dejligt at have en sportstræner, atletisk mand. Og man bliver jo selv lykkelig af at have en lykkelig mand, så Dynamo Birkerød har været frugtbart for vores samliv på mange planer. Både åndelige og legemlige.
- Præcis, som det fremgår af vores formålsparagraffer, at det ska
- Frances: Ja. Og børnene får også noget ud af det. Formanden er blevet en bedre rollemodel for sin søn og sin datter af at spille så meget fodbold. De har haft godt af at se ham i leg med andre mænd omkring en bold, man skal sparke til. Det har givet dem meget. Mere end jeg næsten kan udtrykke.

- Hånden på hjertet: Er du jaloux på Bente?
- Frances: Ikke det mindste. Jeg ved at Formanden nyder at sætte hende i gang, og at han er meget glad for, at hun lyster og i det hele taget gør, hvad han beordrer hende til, men hun fylder ikke noget i hverdagen her i Formandsboligen. Bente er en fjern figur, hun eksisterer kun i randen af min bevidsthed, ja endnu mindre end det. Kun i randen af randen af randen af min bevidsthed, og kun i utydelige farver, hvis du forstår, hvad jeg mener.
- Det gør jeg helt sikkert, Frances, tak for snakken. Og tak for fortroligheden, det bliver mellem os - og drengene...

KONTORETS BENTE: MIK ER KONTANT, MEN DET KAN JEG LI'

- Kontorets Bente indtager en krævende stilling i Formandens univers, men hun ville ikke undvære et minut af det intense samvær:
- Bente: - Jeg ville ikke undvære et sekund af vores intense samvær, siger hun i røret fra Kontoret i Amaliegade. Det er skønt at arbejde sammen med Mik. Han kan være meget kontant, men det kan jeg godt lide. Det ville være frygteligt at arbejde for en vatpik.
- Hvor meget tid brugt du på jobbet, Bente?
- Bente: - Jeg bruger den tid, der er nødvendig for at tilfredsstille Mik og klubben. Drengene har brug for den bedste service, så jeg ligger tit vandret for at nå det hele, men det er okay, for jeg vidste, hvad jeg gik ind til, og jeg har aldrig været vant til andet, siden Mik fik øje på mig i sin tid. Men i de uger, hvor jeg også skal skrive mails til medlemmerne, så kan det godt være svært at nå det hele. I de måneder, hvor jeg er med Mik til Champions League-kampe ude i Europa har jeg måtte have afløser på, men hun hedder også Bente, så det er ikke noget problem, bortset fra, at hun ikke staver lige så godt som mig. Jeg er helt klart Miks favorit-Bente...
- Det kan jeg godt forstå, fortsæt det gode arbejde, du gør det fantastisk tak for snakken!

- Arbejdspresset kan ofte gøre mig helt rundt på gulvet, betror Bente vor udsendte...

Ydre Mission

I foråret 2004 var næstformanden og spilleudvalgsformanden sammen med vikariende klubpsykolog Renée Toft Simonsen i Afrika for at sondere spillerpotentialer omkring ækvator med henblik på en udgiftsneutral forstærkning af truppen. Generelt kan det fastslås, at talentmassen på disse breddegrader er ganske stor, den tekniske kunnen ligeså.

I Uganda inviterede præsident Museveni Dynamo Birkerøds udsendte til topopgør i den ugandiske Kumumululu-liga (= 1. division) på Mandela National Stadium i hovedstaden Kampala.

Klubbens udsendte blev modtaget af en begejstret fanskare, der så brændende ønskede sig autografer fra nogle af vore legendariske spillere: Haase, Hye, Hartmann, Laudrup, Simonsen, Wischmann.

Heldigvis fik vikariende klubpsykolog Renée Toft Simonsen tacklet situationen med sædvanlig snilde, og ovenstående billede blev tilbudt de mange fans. Før kampen blev Dynamo Birkerød præsenteret på storskærm, og præsidenten hyldede klubben for at bakke op om hans berømte slogan NO AID - TRADE. Under selve kampen var det især en kropsstærk oldboys tankcenterforward, der gjorde indtryk. Men Ayub Kalules transfersum oversteg i første omgang klubkassens formåen.

10 ÅRS GUDEBOLD

Bold og bøger i skøn forening

Af NÆSTFORMANDEN

Det er som bekendt i detaljen, at Gud giver sig til kende. I blomstens kronblad, i barnets glade smil, når det genkender sin fader og i lyden af en bold, der efter et hårdt vristspark rammer både stolpe og overligger, inden den går ind bag den sprællende keeper.

Sidstnævnte er et af Formandens store specialer: Det hårde skud. Men Formanden ville ikke have været Dynamos ledestjerne gennem ti år, hvis ikke der var mere i ham end tordenhug på mål.

ÆDEL DOBBELTHED

For rigtigt at få fat på, hvad det er Formanden har præsteret, må vi gå til klubbens grundlæggende paragraffer. Her finder vi den ædle målsætning om at spille fodbold med udgangspunkt i den angelsaksiske gentleman-kultur på en måde, der styrker Dynamo-spillerens legeme såvel som hans sjæl.

Lige præcis denne ædle dobbelthed har vor formand altid ladet sig lede af. Både på banen og udenfor. Både i rollen som klubleder, familiefader og direktør for det succesrige Haases forlag mærker man i hver en lille detalje Formandens sans for at bringe det sjælelige og det legemlige sammen i en frugtbar toklang.

BOLD OG BØGER

Vi er vant til at hylde Formanden for hans indlysende evner til at lede en storklub, men billedet er ikke komplet, hvis vi ikke medtager de andre måder han søger at styrke både fodboldspillet - og kulturen som sådan.

Jeg tænker her på hans indsats som bogskaber og bogudgiver. År efter år har Haases forlag, som Formanden ene-handedt driver, sørget for at imødekomme publikums sult efter kvalitetsbetonet fodboldlitteratur, hvad enten det er Michael Laudrup, nationens ypperste spiller gennem tiderne, eller Erik Rasmussen, der er efterspørgsel efter.

Formanden sørger også for vedholdende at smugle gentlemankulturen ind i sine øvrige udgivelser. Senest i forlagets bestseller-trilogi om jødedommen, kristendommen og islam, der går som varmt brød. Disse bøger rummer mange gode ord om menneskets behov for at tilfredsstille såvel kødets som åndens behov (måske med mest vægt på sidstnævnte). Det er næsten som om de store religioner har ladet sig inspirere af vor klubs formålsparagraffer.

VIRKELIGHED OG ØNSKETÆNKNING

Som sagt: Det er i de små ting, at sandheden afslører sig. Her falder et optrin, der måske ikke blev bemærket af så mange, i øjnene fra dette jubelårs storkamp mod Skjold Birkerød. Mens formanden dirigerede tropperne både fra sidelinjen og på banen, sås ikke blot hans formandsfrue blandt de heppende kvinder, men også hans førstefødte, Ronja. Hun sad såmænd på et tæppe ved siden af banen og lavede sine tyske lektier sammen med en veninde! "Wäre Ich Superman, wurde Ich Marilyn Monroe besuchen". Først et blik i den tyske grammatik, så et langt blik ud til den elskede fader på grønsværen. Nu er tyskfagets klassiske eksempel på konjunktivisk ønsketænkning (wäre/wurde) jo velkendt i vor klub, men få har - hånden på hjertet - formentligt oplevet at indøve den på samme vis som Formandsdatteren, der hin mindeværdige dag - helt uafvidende om dybderne i sit fædrende ophavs snilde opdragelsesstrategi - kunne lade de grammatiske aha-oplevelser klinge sammen med den ikke spor konjunktiviske supermands-virkelighed på banen: Oh, mein Papa!

DE SMÅ TINGS GUD

Formanden vil ikke være formand mere. Det er vanskeligt at rumme men måske er det virkelig således. Men uanset, hvilke formelle titler vor Formand har eller ikke har, vil vi fra hans virke vide at huske på vigtigheden af altid at vise os fra vores bedste side - også i de små ting: Når vi åbner vores bils dør for vor frue, når vi hjælper vore børn med lektier, når vi giver en klubkammerat et rosende ord - eller når vi lader en hjemløs få en succesoplevelse.

Som formanden, således vi: gentlemen forever!

Hej Frank,

ville egentlig gerne skrive en lille historisk oversigt over de tidlige dage, hvor de første svære driblinger blev taget.

Om hvordan det startede en søndag i maj på en græsplæne foran svømmehalen, hvor der stod to mål, før der var landskamp i fjernsynet hos Krums far, gamle Ole - Henrik Hartmann spillede som den eneste i rigtige fodboldstøvler med knopper, men vi havde allesammen korte bukser på - vi var vist fire mod tre - og det stod staks klart, at det var et historisk øjeblik, hvor en storklub blev dannet - DYNAMO BIRKERØD!

Hvordan vi blev flere og flere...

Og hvordan det ikke har været nemt altid - der har nemlig været svære tider og beslutninger der skulle tages.

Et par sæsoner spillede vi ofte 2 mod 2... eller 1 mod 2... 4 mod 4 var en stor kamp.

Endelig blev mødetidspunktet flyttet fra kl. 11 søndag formiddag til kl. 18 samme dag, hvilket var en virkelig succes (vil ikke gå i detaljer med sværhedsgraden af at møde kl. 11 søndag med fodboldstøvler).

Det var også i den periode, hvor vi spillede på Bistrupskolens bane, og i lille bitte drengegygnastikhæl, (som formanden til stor forundring for os andre pludselig havde skaffet), at vi spillede en del sammen med nogle unge knejter fra Birkebo socialboligbyggeri. Hvilket endte ud i et brag af en storkamp, som vi førte 4-2 indtil syv minutter før tid (selv om de kom foran på straffe i tiende minut) og som vi nærmest vandt 4-4.

Her kunne også nævnes Hagi og hans to rumænske små brødre, der trofast trænede med og vel nærmest startede klubbens ungdomsafdeling.

Men der er selvfølgelig mange gamle Dynamospillere, der kunne nævnes: De tre, der kun spillede første dag - Mads Byskov, Lasse, Søren William. Tømrer Søren og Mikkel Murer, der spillede første sæson eller Finn, den trofaste esbjergenser, forsvarsklippen Allan, Tømrer Jan med ben som 4/4 bombe og en frisparkskvotient, der matcher klubbens samlede jubilæumskvotient, men så ville man bare glemme nogen og det fortaber sig i tågerne, om de stadig er medlemmer.

Og da vi flyttede til Parkvejsskolens baner, hvor vi endelig fik forhold, der matchede vores format (endnu engang formandens fortjeneste).

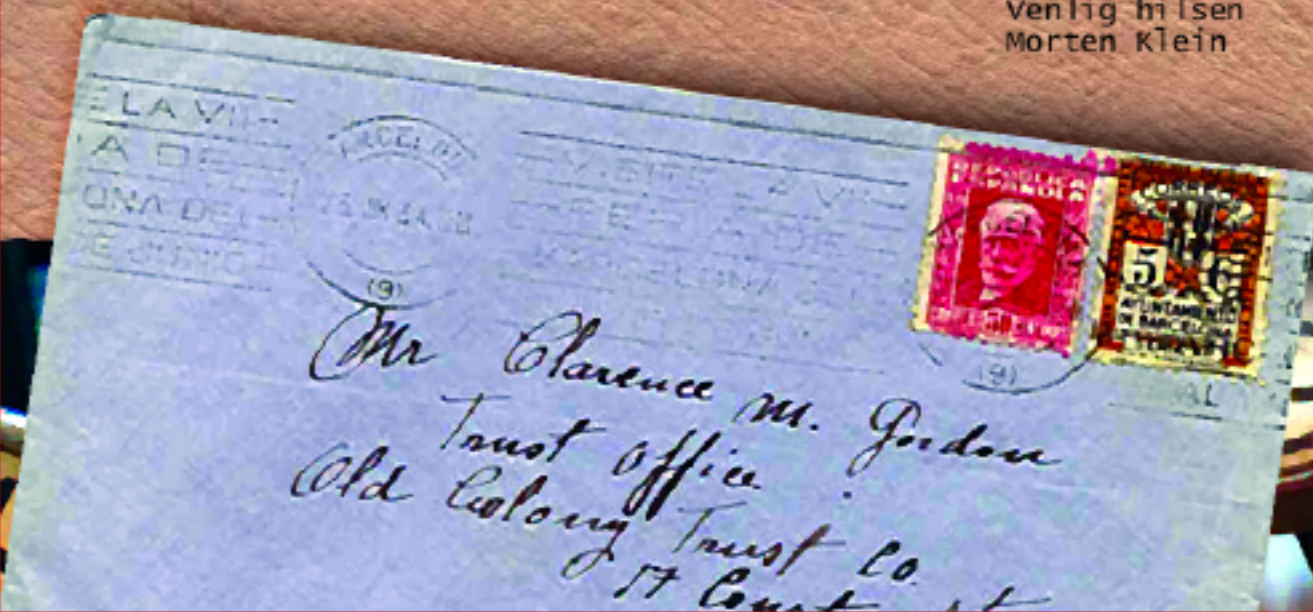
Og en sæson eller to, hvor vi spillede sammen med Parkvejsskolens forældrehold, og selv om vi bankede dem hver gang - det foregik mandag kl. 18 - prøvede de på en mærkelig måde at blive en del af vores hold: De begyndte bl.a. at kalde VORES Formand for Formand, og langsomt fik de næsten udvandet Dynamo Birkerød.

Kun reddet af indendørs-sæsonen og en vigtig beslutning på generalforsamlingen om, at vi fremover ville spille om søndagen kl. 18 uden dem, fik vi reddet klubben, dens sjæl og ånd - pyhaa...

At vi tabte til det islandske landhold er der ingen grund til at nævne, det var en lidt kedelig kamp.

Så var det meget mere spændende og sjove kampe, da vi bankede Parkvejsskolens forældrehold igen, Gud og Solopgang o.s.v., o.s.v... Det kan være sjovt at skrive et længere indlæg om, men i hvilken form?

venlig hilsen
Morten Klein

Interview med Michael Haase fra 2006 bragt i et upåagtet schweizisk sportsmagasin "Schwizzer Sportsillutrierte"

Formanden rejser jo af forskellige grunde ofte til Schweiz. Da jeg sammen med min familie var på gennemrejse denne sommer og under et ophold på en af motorvejens Gasthofe ventede på at min kone og børn kunne blive færdige med deres uhæmmede købelyst faldt jeg over en bladbunke. De fleste blade var om Lederhosen, Autos og Alpenblich, men der var også et par ældre sportsmagasiner. Et af dem var schweizisk sportsmagasin "Schwizzer Sportsillutrierte". Og hvad fandt jeg her? - et interview med DB's formand Michael Haase. Ud over et langt interessant tema om vores klub Dynamo Birkerød, som jeg ikke vil gengive her, var der også rubrikken "10 scharfe mit Michael". Her gengivet efter min hukommelse (naturligvis oversat):

Das Interview

Antonio Hrubisch, interviewer "Schwizzer Sportsillutrierte": Jeg så dig ankomme til Hotel Alpenblich her til formiddag sammen med din kone. Hun ligner meget din klubs Bente - som alle hernede kender fra klubbens hjemmeside - er det hendes tvilling?

Michael Haase, director i Dynamo Birkerød: Njah - Jeg synes vi skal tale fodbold.

AH: Naturligvis! Du er på ferie eller på forretningsrejse?

MH: Jeg er på forretningsrejse - altså gennemrejse - og skal i et par dage følge og veje et par italienske stjerner til min klub i Danmark, klubben står overfor store ændringer i spillestil. Ben ... øh min kone er med, hun elsker at købe italienske sko. Og hun får dem hun vil have.

AH: Da du tiltrådte stillingen som direktør for Dynamo udtalte du, at fodbold og intelligens er hinandens forlængelse. Hvad mente du egentlig med det?

MH: Jeg ønskede dengang at skabe en klub med lutter intelligente fodboldspillere. Det skaber god fodbold, interessante og dybe samtaler i omklædningsrummet og ikke mindst spektakulære sejre over modstanderne. Det sidste kniber det med - men vi spiller da nogle spektakulære kampe!

AH: Dynamo har to sæsoner: en udendørs og en indendørs. Du har ofte givet udtryk for at du bedst kan lide indendørs-sæsonen. Hvorfor?

MH: Så er vi nøgne sammen igen, efter en lang sommersæson hvor mine medspillere desværre klæder om og bader hjemme. Når vinteren kommer klæder vi om og bader sammen igen - det er et skønt syn hver gang, at se drengene fuldfede efter et halvår på græs.

AH: Hvad er din yndlingsfarve?

MH: Sort - ligesom klubbens herostratisk berømte kamptrøjer, derfor også farven på vores trøje

AH: Hvad vil bringe DB op på det bebudede højdepunkt i 2007?

MH: Klubben har sit 10 års jubilæum og jeg har udenom klubbens bestyrelse købt en finsk healer til at følge klubben. Healeren er i stand til at øve sin indflydelse gennem cyberspace. Derfor kan jeg holde tiltaget almindeligt hemmeligt, især for spillerne.

AH: Hvorfor holde det hemmeligt for spillerne?

MH: Det har noget med effekten at gøre ...

AH: Du har engang udtalt, at fodbold er kommet for at blive?

MH: Ja - ha ha! Den opstod sent under en af klubbens generalforsamlinger - genialt!

AH: Hvad er det ved fodbolden som gør at den får denne status?

MH: Det er den frihed som den giver mænd - den erstatter rigtig mange gøremål, såsom at (AH): Dyrke sex?

MH: Ja! Også det - fodbold er større end sex! - men da også madlavning hver søndag, tåbelige TV-serier opvask og kvalitativ samvær med kone og børn.

AH: Hvem er dynamos bedste spiller?

MH: Det er de alle sammen. Truppen er meget sammensat og består af den ene unikke spiller efter den anden. Jeg er ganske enkelt ikke i stand at pege på nogen bestemt.

(Oversat fra schweizertysk af Peter Schultz)

Formandsfruens
underskrift i Hotel
Alpenblichs gæstebog

Sejrens sødme

AF ALEXANDER NIELSEN

Hver spilledag er en sejrens dag for Dynamo Birkerød. Med Formandens kontante opmuntring, f.eks. "Sådan kaster man ikke et indkast...Bolden skal fan'me slippes over hovedet!" spiller begge hold fremadrettet bold, som ender i nettet. Det bliver til mål efter mål og sejre på stribe.

Vi kan hæve armene over sejrene på spilledagen og ugen efter, og vi kan prale med flotte resultater, der skaber spalteplass i landets aviser. Men det som for alvor betyder noget for Dynamo er Formandens grundholdning, som gør at alle mål og frispilninger får et anerkendende nik. Det er nemlig i dette nik at sejrens sødme gemmer sig.

Et anerkendende nik er sjældent tilfældigt. Det er snarere kronen på værket i ligningen, hvor alle bevægelser og tanker på banen går op i en højere enhed. Det er gourmet fodbold, hvor alle folk bidrager med særegne talenter og hvor Formanden formår at drysse spillet med lidt salt og peber, så alle kan levere deres bedste. Man mærker det tydeligst, når man lige har været en tur i græsset efter en tackling. Her bliver ens mundvand blandet op med sved og lidt gråt fra mavesækken samtidigt med at græs og jord gør deres entre på smagsløgene. Efter yderligere nogle hektiske løbeture frem og tilbage hen over banen, og lidt selvbestaltet ro hvor man ikke har andet valg end at overhøre Andrés råb om "DER STÅR TO MAND HELT FRI I HØJRE SIDE!!!" ender sejren med at smage sært sødt.

SØDMEN SMITTER

Sejrens sødme har det med at smitte. Hvad enten Dynamo spiller på Birkerød stadion, på Hovedgaden eller på hjemmebanen ved Parkvejsskolen, så bliver stemningen løftet. Det gælder børn som voksne, der er så heldige at gå forbi en søndagstræning.

Børnene forstår spillet med det samme og ønsker at være med. Man kan se hvordan de har svært ved at komme videre igen, da først spillets tempo og præcision går op for dem. Det er som om, at intensiteten på banen har en ekstra radius ud over sidelinien, der fanger børns opmærksomhed som kager på et bord og får dem til at glemme sted og tid. Derfor må de små poders forældre kalde på 1, 2, 3,4, sågar 5 gange er blevet hørt, før barnet måtte kigge væk fra drømmeland og de flotte hovedstødsmål og begive sig modvilligt tilbage til virkeligheden.

Hvis Dynamo Birkerøds evner på en boldbane er som slik for børn, må sammenligningen være en god cognac eller whisky for voksne. Mindre kan ikke gøre det. Nogle voksne er set spytte på græsset ikke langt fra de hvide streger, der afgrænser banen. Men tror måske, at det fordi de hjemmerullede cigaretter har det med at lække lidt tobak, der skal spyttes ud, men det er ikke grunden. Det er fordi deres tænder ganske simpelt løber i vand - med andre ord en fra biologien kendt refleks, hvor hjernen giver besked til mundregionen om "Her er noget sødt og godt - Vær beredt!" Og denne besked afsendes gennem synapser og elektroner, fordi en lang aflevering sidder lige som den skal hos en medspiller i løb, der kan afslutte let og elegant med et præcist skud i øverste venstre hjørne af målet.

OGSÅ ANDRE LEVENDE VÆSENER

Men ikke bare tænkende Homo Sapiens har glæde af Dynamo spillernes udfoldelser. Hele dyreriget smiler med, når vi spiller igennem. Man mærker det tydeligt på fuglene ude ved fodboldbanen bagved Parkvejsskolen. De synger og skræpper langt mindre end de gør, når de befinder sig i Rude Skov eller ved Politiparken i Birkerød centrum. Den mindre larm fra fuglene skyldes at de har travlt med at følge med i aftenens kamp mellem de blåsorte fra Dynamo Birkerød. Med andre

ord er fuglenes fokus på noget større end dem selv - derfor tænker de slet ikke på at bruge kræfter på at hakke på hinanden eller bejle til naboens kone med skønsang. Nej, de mange fugle omkring Parkvejsskolen ved, at weekendens højdepunkt sker lige nu og derfor gælder det om at holde kaje og sætte de lynskarpe øjne hen til grønsværen, hvor driblingerne indimellem foregår så hurtigt, at selv et falkeblik kan have svært med at følge med. Derfor holder de pænt næbbet lukket under kampen. Først når kampen er forbi, og solen er ved at gå ned, bryder de ud i ekvilibristisk sang som i et akustisk forsøg på at gentage de mange elegante afleveringer, de netop har overværet. Fuglene saluterer Dynamos fodboldspillere for den fantastiske indsats, hvor sejren med garanti tilfaldt de rigtige hold: Dynamo Birkerød.

Det er ikke kun små seje væsener med vinger, der overværer søndagens udfoldelser. Det kan også være hunde. Det er sket, at menneskets bedste ven er blevet så begejstret for aktiviteten på græsset, at Dynamos ugentlige opgør måtte afbrydes og den firbenede eskorteres ud til den uopmærksomme ejer, som knap havde bemærket at hans hund var løbet fra ham. For både hunde og fugle gælder det, at de forstår at værdsætte en Dynamo kamp. De forstår, at hver aflevering og hver dribling er et indblik ind i sejrens sødme.

SPILLERNE

Det bringer os til det vigtigste: Spillerne på banen. Dynamo Birkerød er en unik forsamling af talentfulde fodboldspillere, der forstår at værdsætte fodboldens inderste væsen. Derinde - langt inde i den hårdt pumpede fodbold - bliver der sparket igennem og scoret mål. Der bliver råbt opmuntrende ord til den hårdt prøvede målmand eller den lidt tøvende angriber, og sekundet efter kommer en ny vending, der overrasker alle. Derfor afsluttes hver søndag med sejre på stribe for begge hold.

Sejren dufter sødt og sidder godt i benene. Faktisk kan de fleste Dynamo spillere melde om spor af sejren i benene i op til flere dage efter. Men denne pinsel i de krumme korsbånd i knæene forsvinder ved indtagelse af den bitre morgenkaffe, som dog står i skærende kontrast til sejrens sødme og derfor på en omvendt måde forstærker hukommelsen om den og således også forventningens glæde om den kommende søndags udfoldelser.

5. september 2007 mødte Skjolds gamle divisionskæmper upåagtede Dynamo Birkerøds eneste hold i en kamp om håneretten for byens ældste fodboldspillere.

Skjold-Dynamo 2-2

Af IB KELD JENSEN

"Vi er ubesejrede i tre år," jubede Dynamo Birkerøds formand Michael Haase, efter at hans hold onsdag aften havde spillet uafgjort 2-2 med Skjold Birkerøds bedste veteraner.

"En stor triumf og så i vores jubilæumssæson. Vi fylder 10 i år," tilføjede han.

Kampen fandt sted på Skjolds kunstgræsbane, og det blev en intens affære med saft i tacklingerne og relativt højt tempo.

Skjold kom foran midt i første halvleg, da et tilsyneladende ufarligt skud smuttede under målmand Andre Andersen. Dynamo-målmanden forklarede efter kampen, at han ikke var vant til at spille på kunstgræs, og så var der også noget med den tynde onsdagsluft. Vistnok.

"Men det skal ikke være nogen undskyldning," tilføjede han.

Dynamo kom stærkt igen og udlignede syv minutter senere, da Henrik Hartmann (?) pludselig var alene med Skjold-målmand Per Tange.

Midt i anden halvleg kom Dynamos Lars Krogh alene igennem, mens Skjold-spillerne forgæves appellerede for off side, og han dribblede sikkert uden om Per Tange og bragte Dynamo foran.

Føringen holdt til et par minutter før tid, hvor Skjold fik reddet æren med et godt langskud. I slutsekunderne var Skjold tættest på med et bragende langskud, som Andre Andersen mesterligt fik afværget, og dermed fik han gjort skaden fra første halvleg god igen.

Dynamo fejrede det uafgjorte resultat som en sejr. Det var holdets første kamp i år, idet klubben kun træner og ikke er med i en turnering, hvilket også hører med til en forklaring af den fine resultatstatistik.

Allerede et par timer efter kampen var Skjold ude med et tilbud om en revanchekamp. Så der bliver et nyt slag om retten til at kalde sig Birkerøds bedste veteraner.

Dynamo-Skjold 4-2

Allerede tre uger efter, den 29. september 2007, tørnede Birkerøds to store klubber sammen igen, da Dynamo Birkerød, Skjold Birkerød, Privathospitalet Danmark og Hjemløselandsholdet FC Ombold deltog i Birkerød Butikkernes Gågade fodbold-stævne. Skjold Birkerød fik læsterlige klø (4-2), men trods en hurtig 3-0 føring tabte Dynamo semifinalen til Hjemløselandsholdet.

Derfor er jeg Dynamo

For mig har medlemskabet af Dynamo Birkerød betydet: Masser af dejlig motion, gode sjofle vitigheder, øl og samvær jeg nødigt vil være foruden. Samvær med mænd som bliver til drenge når de får en bold at sparke til. Men også et sted at bo har jeg fået gennem Dynamo Birkerøds fantastiske netværk, da jeg for år tilbage skulle skilles. Det siger lidt om hvilken solidaritet der kendetegner Dynamo Birkerøds medlemmer. Jo, man løfter i flok i Dynamo Birkerød. Så Dynamo Birkerød har betydet meget i mit liv. Tak til Jes som fik mig med i klubben, tak til formanden som skaffede mig et sted at bo i en svær tid.
NIELS BJERRE DEGN

For mig er Dynamo ikke bare en boldklub...Det er en tilstand... Jeg tænker Dynamo, jeg føler Dynamo...Jeg ER Dynamo! Som pendler er jeg privilegeret...i den forstand, at jeg i tilbagelæggelsen af afstand for at nå det allerhelligste - boldarenaen - kan synke ned i trancetilstand messende mantraet "Hvem spiller gudebold", mens jeg eliminerer afstanden fra Østerbro til Birkerød i et elegant svæv. Sidst, men ikke mindst..En evig tak til den afgående Formand, for, via 2 x pendlerpris, at have bidraget til min litterære dannelse med Erik Ramussens erindringer samt "Den Hylende Møller".
HANS MØLLER

Blandt gentlemen/-drene i Dynamo Birkerød bevares klubånden levende gennem alle årene: Det drejer sig om at bevare drenge-røven, så ren som muligt! Aldrig før eller siden har jeg mødt så kompetent et forum til fremme af legedille og frit flow. Vor gode formand har på bedste vis forstået at værne om klubbens eksistensberettigelse: fodbold spilles bedre med- end uden lem. Assisteret på bedste vis (og med klare ordrer) af kontorets Bente, alle klubdrenge's mascot Moneypenny. Klubben er Dynamoen, der får Birkerød og oplands Nefalylgtemænd til at blusse op som lys i mørket.

KNUD ERIK PEDERSEN

Spillende klubpsykolog og mentaltræner

Åbenbaringen i Dynamo Birkerød: Med en opvækst i Brøndby på Vestegnen har der indtil mit møde med Dynamo Birkerød kun været ét dansk fodboldhold i mit liv, BB72, der gennem utallige år har stået i skyggen af den for tiden blå og gule nabo. Modsat Brøndby Supra Societatem Nemo (ingen over klubben) spillede vi under mottoet "alle over klubben" og det var som om vores kampe først rigtigt kom i gang i tredje halvleg og i vinter-pausen. Vi holdt mottoet så højt, at klubben desværre ikke overlevede, men mænd af den rette støbning står ved deres mål! Efter næsten 20 års pause fra fodbold kom min åbenbaring så med den generøse optagelse i Dynamos ædle broderskab dog efter en laaang periode med prøvemedslemskab. I Dynamo har jeg lært, at fodbold kan spilles af noble mænd med en særlig evne til at dyrke og hylde de ekstra-ordinære bedrifter og detaljer.
LARS EIGEN MØLLER

Kære Dynamo Birkerød. Mit tidligere 'hold' nedlagde sig selv efter 20 års spil hver søndag, hvilket var et kæmpe tab for mig. Som det ses af billedet har jeg skiftet en ungdomsklub, men det er ikke helt samme som Dynamo bold om søndagen... 1.000 tak fordi I har taget mig med i kredsen - det er super hyggeligt og sjovt.
LARS KAA ANDERSEN

I en omskiftelig verden hvor livet kører i overhalingsbanen er 2 timers søndagsfodboldsamvær med 20 andre fodbold gentlemen en lease til sjælen. Meditation med bold. Og hver mandag fortæller den gamle slidte krop at man har haft et værdifuldt samvær. Tiden står stille, drengerøvsoplevelserne, de dårlige og rigtige dårlige jokes får nyt liv - og der bakkes op. Skønt og Dynamo kan for mig ikke på nogen måde erstattes af fitnessmaskiner, løbebånd, kondital og pralende overarme. Hos Dynamo får jeg noget værdifuldt som ikke findes andre steder. Tak til dem som løfter og bær - alt fra svedig tøjvask, sponsorarbejdet, ungdomsarbejdet, informationsarbejdet - og det tunge formandsarbejde. 10 år i klubbens tjeneste er stort. Tak for at have fået fornøjelsen af at være med.
NILLER WISCHMANN

Der var fa' me trist i omegnen af Præstø. Et af højdepunkterne var da Bårse blev kåret som årets landsby og da Prins Henrik var forbi for at se den lokale vinafdeling i Fog supermarked. Ellers var der langt mellem snapsene og den lille tilflytterfamilie valgte at fraflytte igen. De landede i Birkerød, gudskelov for det! Og der lå vejen ud af det dunkle, en kraft mod bedre tider, en dynamo der kunne drive dem, især manden, ud af mørket...

Dynamo Birkerød blev husbondens nye frihul, det var dér han fik fat i sit eget dyriske indre og lod afreagerende energi blæse ud gennem det ædle boldspil... Han blev vel modtaget vel, ikke mindst af en formand der, med stort smil og velvilje, ikke var bleg for at vinke fra sin Berlingo når de mødtes i byen - og altid var klar med et skulderklap når boldene fes rundt om ørerne på husbonden der nu var målets mand. Formanden var der altid med en trøstende skulder, et venskabeligt klap bagi eller en fornuftig brandert... Og dét vil manden fra det mørke Præstø aldrig glemme ham for... Tak ... tak... tak..
ANDRÉ ANDERSEN

Gentlemanship og sunde fritidsinteresser:
En af "the most memorable moments" i Dynamo Birkerøds glørværdige historie knytter sig an til en af de mange arrangementer, klubben formår at stable på benene; og som har til formål at pleje og udvikle medlemmernes sociale og intellektuelle velbefindende.
Vi taler altså her om sammenkomster, der ikke har omgangen med den lille runde som formål, men som alligevel er storlæde og lig fodbolden knytter medlemmerne sammen.
Jeg husker ikke årstallet, men mener det var en VM-slutrunde og klubben var i anledning af Danmarks åbningskamp draget til det skønne (klub)domicil i Veddinge Bakker. (I øvrigt endnu et bevis på klubbens mangesidede virke og altfavnende betydning for medlemmerne - at skribenten ikke husker kampen, jeg tror den blev uafgjort...)
Udover vejret var strålende, øllen flydende og rigelig, var det for undertegnede helt fantastiske islæt at arrangementskomiteen (højest sandsynligt formand, NF og daværende kasserer) havde planlagt forskellige små konkurrencer, som også - såre demokratisk - havde til formål at fordele de få fælles praktiske pligter, en sådan tur også må bestå af, når nu gentlemen er forsamlet. Pludselig var vi inddelt i hold, der som i stafet skulle køre fjernstyrede racerbiler igennem en kompliceret rallybane med indlagte forhindringer og chikaner. Alt afgjordes af hastighed, behændighed, gode råd og teamspirit. For mig som altid har elsket fart og racerbaner, men aldrig har prøvet det "reallife", var det et supergodt og originalt indslag, som på alle måder perspektiverede Dynamos storlæde formål, som jeg ikke i skrivende stund kan citere korrekt, men måske kan samles i overskriften "Gentlemanship og sunde fritidsinteresser".
MICHAEL HYE

Hej Dynamo Birkerød

Min far sir at han ikke kan fine ud af hvad han vil give dig i gave, når du bliver 10 år. Det synes jeg er syn fordi man skal da have en stor gave når man bliver 10 år. Jeg blir snart 8 år og det glæder jeg mig rigtig meget til. Selvfølgelig glæder jeg mig til gaverne og kagerne og alt det der, men det er mere det at blive 8 år jeg glæder mig til. DET har jeg glædet mig til mange år. Så får jeg næmli lov til at tage med far til fodbold turnering i den store hal oppe på Sjælsøskolen. Det er det jeg glæder mig mest til til min fødselsdag. Jeg ønsker mig at jeg får lov til at være sammen med far og Mathias og vi vinder guld og Kurt Dunner blad og biograf billetter og slik. Mathias har haft lov at være med i mange år og det har været surt at jeg var for lille. ØV.
Men nu blir jeg endelig 8 år og jeg glæder mig rægti meget. Jeg ved ikke rigtig hvad jeg skal lave når jeg blir stor, men jeg ved at jeg skal spille fodbold for Dynamo Birkerød. Min far sir at det er det sajesteste håld og det det åsse.

Bastian 7 år.